

„Wij nemen de mensen, die soms ook op afstand wonen, heel wat zorgen uit handen. Een stressfactor minder.”

Harry Kastelein van KaWin.

Ervaringsverhaal

Verhuizingen zijn niet identiek. Er zijn overeenkomsten, dat wel. Ook een huis leeghalen zal telkens anders worden ervaren. Verslaggever René Nijland noemde zijn persoonlijke maar herkenbare ervaringen bij het recentelijk ontruimen van zijn ouderlijk huis.

Brutale straatroven opgelost

door Peter ten Cate

DEVENTER - Met de arrestatie van een 17-jarige Deventenaar heeft de politie twee straatroven opgelost. Onderzocht wordt of hij nog meer (straat)roven op zijn kerfstok heeft. De verdachte wordt vandaag voorgeleid aan de rechter-commissaris. De jongen blijkt de geruchtmakende overval op een 42-jarige vrouw in een scooter op zijn geweten te hebben. Dat gebeurde in de nacht van zaterdag op zondag 19 juni op de Holterweg, toen ze met haar zoon huiswaarts keerde. Bij de parkeerplaats van De Scheg bedreigde de knaap haar met een op 'een vuurwapen gelijkend voorwerp' en eiste haar portemonnee. De vrouw weigerde die af te geven. Ze schepte de overval uiteindelijk af met een bankbiljet, waarop hij de benen nam.

De politie nam de brutale overval zó hoog op dat daaraan in juli uitvoerig aandacht werd besteed in de opsporingsprogramma's Opsporing Verzocht en Onder de Loep. De zaak kwam afgelopen woensdagavond aan het rollen, toen de 17-jarige Deventenaar aan de Doornenburg in de wijk Colmschate werd opgepakt met een eveneens 'op een vuurwapen gelijkend voorwerp'. Surveillerende agenten zagen hem daarmee in de hand lopen, maar het was ineens verdwenen toen hij de politie naderde. De agenten hadden echter gezien dat hij even daarvoor richting struikgewas was gelopen. Bij controle van die plek werd het 'wapen' aangetroffen. Daarop werd hij opgepakt en nader verhoord. Dat leverde volgens de politie Deventer 'een mooie doorbraak' op in het onderzoek naar twee straatroven in Colmschate.

Naast de roofoverval op de vrouw in de scooter bleek de knaap ook in de vroege ochtend van 23 juli een 18-jarige Groninger diens pinpas afhandig te hebben gemaakt. Ook daarbij gebruikte hij op de Holterweg een voorwerp dat op een vuurwapen leek.

DEVENTER

Bekeurd voor illegaal verbranden van afval

De politie rukte woensdag uit na een melding van enkele burgers over het illegaal verbranden van afval bij een pand aan de Duurstedeweg in Deventer. Agenten troffen ter plaatse een 31-jarige Deventenaar aan. Hij kreeg een bekeuring. Het afval bestond voornamelijk uit hout, pvc en een rubberen mat.

SCHALKHAAR

Winkeldiefegge (47) Schalkhaar betraapt

Bij een supermarkt aan de Timmermansweg is woensdag een vrouw uit Schalkhaar (47) aangehouden. Ze rekende een tas boodschappen af bij de kassa, waarna ze de winkel wilde verlaten. In een tweede tas zaten echter ook producten. Ze weigerde die te betalen. Ze werd overgedragen aan de politie. Ze kreeg een proces-verbaal en mag de super voorlopig niet meer in.

Nathalie Winter en Harry Kastelein staan klaar met de verhuisdozen.

foto Gerard Vrakking

tastbare bijna vervlogen herinneringen

gooien kost zeeën aan tijd en bezorgt je op voorhand al hoofdpijn, zeker als je net als je ouders een beetje 'bewaarderig' bent ingesteld. Malle Pietje uit de vermaarde tv-serie Swiebertje kon ook nooit wat weggooien. Zelfs rotzooi heeft (emotionele) waarde.

Het is mooi als een en ander in overleg met de voormalige bewoner(s), vader en/of moeder, kan worden uitgezocht, maar wat te doen als die er niet meer is of als die er niet meer zijn? Wordt het dan gemakkelijker om dingen weg te gooien of - in voorkomende gevallen - naar de kringloop te brengen? Dwingen bijna vervlogen herinneringen in combinatie met nostalgie je niet tot andere, meer wettelijke keuzes?

Achter elke kastdeur op elke verdieping in het huis dat - niet zelden met weinig tijd - moet worden ontruimd, schuilt een fascinerende wereld van ondefinieerbare spullen. Moeten die spullen nog verkassen, wil iemand uit de familie ze nog hebben, krijgen ze via de kringloop een nieuw leven of wacht de vuilnishoop?

Het is te veel op op te noemen wat je allemaal tegenkomt, van zware wollen dekens (terwijl je zelf al jaren onder een dekbed slaapt) tot boeken, oude pannen en speelgoed. Tastbare herinneringen in de vorm van handgeschreven soms bijna onleesbare brieven, zorgvuldig bewaarde kranten van grote gebeurtenissen (de eerste maanlanding, moord op presi-

dent Kennedy), emotionele oorslogs-correspondentie. Je voelt je bijna een voyeur als je zo in andermans zaken zit te wroeten. Wel van iemand die je dierbaar is, maar toch.

Al jaren niet meer gedragen maar netjes opgeborgen gouden sieraden en andere bijoutherieën, soms uit overerving, en zilveren snuisterijen die in de vensterbank stonden. Maar ook 'gewone' huisraad, zoals die lekkere luie stoel die nog bij grootmoeder vandaan kwam, of die klok die al generaties lang in verscheidene woonkamers tikte.

Aan klokken geen gebrek trouwens. Op zolder zijn er zeker vijf te vinden. Wekkers die vele malen hebben gewekt, maar ook uurwerkjes die nog keurig in de ver-

pakking zitten. Wat moet je trouwens met al die sleutels die je overal in oude sigarenkistjes tegenkomt? Of met al die knopen, haaknaalden? Geen idee op welke sloten die sleutels passen. De knopen zijn van kleding die allang niet meer wordt gedragen. De kleding die de laatste jaren nog wel is gedragen puilt uit alle kasten. Sinterklaas- en kerstcadeautjes van de afgelopen jaren gaan met andere bruikbare spullen in verhuisdozen. Toch zijn ook de vuilniszakken niet aan te slepen. En ja, je rijdt ook een aantal keren naar de stort. Het is ónmogelijk alles te bewaren. Moeilijk is het wel. Al blijkt weggooien ook louterend te werken. Het geeft - om het zo maar eens te zeggen - een opgeruimd gevoel.

Rijtjeswoning Bierstraat drugspand

door Roy Touker

DEVENTER/ZWOLLE - Nee, dealen vanuit zijn woning in de Bierstraat deed Deventenaar O.E.R. niet, zo bezwoer hij donderdag bij de rechtbank. „Ik gebruik zelfs geen cocaïne. De laatste keer dat ik dat deed, was in 1976.” De laatste opmerking deed de wenkbrauwen van de rechters fronsen. „Toen was u tien jaar oud,” kwam er daarna met verbazing uit. R. had in zijn woning regelmatig - vrijwel dagelijks - zijn neef en een vriend te gast. „Om te playstationen,” volgens de 45-jarige R. Wat de twee voor de rest in zijn huis uitspookten, wist hij niet. „Ik zit altijd op mijn slaapkamer. Ik kijk dag en

nacht tv.” Wat er daadwerkelijk in zijn woning gebeurde, wist de buurt wel. Het was een komen en gaan van klanten en die zorgden voor nogal wat overlast. Van dat alles zou R. 'niets' hebben meegekregen. Na de zoveelste melding van overlast ging de politie het pand observeren. De rijtjeswoning van R. bleek te fungeren als een regelrecht drugspand. Met behulp van een arrestatieteam viel de politie in april de woning binnen. Behalve bolletjes coke werden er ook stroomstootwapens gevonden. Eén van die wapens werd in een jas in zijn kledingkast aangetroffen. „Gevonden op straat,” beweerde R. „Ik wist niet eens wat het was.” Op het nachtkastje in de

slaapkamer waar hij 'dag en nacht' tv kijkt, werden gebruikersspullen aangetroffen. Ter zitting hield R. vol van niets te weten. De Deventenaar had de pech dat na hem de altijd zo gastvrij ontvangen vriend - de 19-jarige B.M. - voor de rechters moest verschijnen. Hij maakte duidelijk dat R. wel degelijk een gebruiker van het witte poeder is. In ruil voor drugs liet R. zijn woning gebruiken voor de dealen. Datzelfde dealen zou M. niets hebben opgeleverd. „Ik gebruikte toen zelf en als iemand me dat vroeg verkocht ik een bolletje door”, zei de jonge Deventenaar en dat zou tegen kostprijs zijn gebeurd. Bij zijn aanhouding net buiten het drugspand bleek M. dertien bolletjes coke in

zijn onderbroek verborgen te hebben. In de woning werden nog eens dertien bolletjes aangetroffen, maar daarvan wist M. weer niets. Zijn jonge leeftijd en een blanco strafblad bezorgden hem een milde eis: 180 dagen zitten, waarvan 110 voorwaardelijk, en een werkstraf van 120 uur. Omdat M. die 70 dagen al in voorarrest uitzat, hoeft hij niet terug naar de cel. Het faciliteren van zijn woning als drugspand werd R. zwaarder aangerekend: acht maanden cel, waarvan drie voorwaardelijk. Als de rechtbank die eis volgt, heeft hij weer even een dak boven zijn hoofd. De woningbouwvereniging zette hem namelijk uit zijn woning. Vonnissen 8 september.